

פנדק בן גוריון וחורים סוניה ושמעון פרס בברית המילה יהודי? כן, אבל ממתי בדיוק?

אנשים

מצור על מצביא

מפקדו החדש של חיל האוויר הישראלי, אלוף-משנה עזר וייצמן, הפך במשך שירותו בחיל האוויר הישראלי לאגדה בפיהם של הטייסים. רוב הסיפורים המסופרים אודותיו, נשבעים מספריהם, אירעו במציאות: באחד הימים, למשל, יצאה הוראה כמטה חיל האוויר שקציני המטה לא יופיעו לישות בות במכוניותיהם הפרטיות אלא מכונית אחת תסיע את כולם, כדי לחסוך בדלק. לישות הראשונה, שכונסה לפי הסדר זה, לא הופיע עזר וייצמן. המתניו לו במשך זמן ארוך, ורק לבסוף הופיע עזר לישות, כשהוא רכוב על חמור. . . . בעת ביקורי השל הנשיא יצחק בן צבי בהולנד, ביקרו באמסטרדם, ורעיתו גם בביתה של אנה פראנק היהודים למשלוח למחנות ההריגה. משם הלכו הנשיא ורעיתו לבית-הכנסת היהודי, השתתפו בתפילה השבת כשהנשיא יושב למטה ורעיתו יושבת בעזרת-נשים למעלה. אולם כשהחל החזן בתפילת יזכור לזכר נשמות הקדושים, לחשה רעית הנשיא רחל ינאית בן צבי למלוחתה כי אינה יכולה לשמוע עוד על הרוגים, וכי היא מוכרחה לצאת החוצה. היא עזבה את התפילה באמי צע, ונהגה הבובל אותה לחנה הולנדית קטנה. שם נעלה רעית הנשיא מגפים ויצאה לשדה הבוצי, כשמסביבה מתקהלים ילדים רבים. כשעובדי פמליית הנשיא את הולנד באו בעלי החוה להיפרד ממנה, הגישו לה כשי צילומים שצולמו באותה חוה. . . .

מאז הסערה שקמה סביב תמונתו של הצייר יוסף זריצקי בתערוכת העשור, נזהר פרי קולק, מנהל משרד ראש הממשלה, מלהביע דעות בענייני אמנות. כאשר ביקר קולק השבוע באילת, נשאל מה דעתו על תפאורות התלונות באחד הבתים, השיב: "חזלתי לדבר על אמנות, זה לא משתלם". . . .

ההומה על לא מאומה

סכסוך גלוי וקולני פרץ השבוע בין שחקן הקאמרי יוסף זריק לבין מבקרו האמנותי של הארץ הדר"ר חיים גמזון, בעת ששניהם היו נוכחים בטקס ברית

אמנות

מאחורי הקלעים

אהל עם מיוזג אוויר
החסות הכלכלית של ההסתדרות
 הוסרה מעל תיאטרון אהל, אחרי שהנהלת התיאטרון הסכימה לחתור על הקיבוצי ה"הסתדרותית" תמורת העניקה הדיפעימית של וקודש להתקנת מיוזג אוויר באולם, מעתה יפעל אהל במסגרת כלכלית ורעיונית עצמאית, מה שיציל את התיאטרון הכושל, **מחזות** מקוריים נוספים הוגשו להדעת הפרטואר של התיאטרון הקאמרי, אך לא יתקבלו כנראה להקרא: כנורו של יוסי מאת מרדכי טביב, וראש הגדר הבא מאת גיסים אלוני. סופרים ומחזאים חשובים הבינו עו לאחרונה את התנגדותם לערבי המקרא, בטענה כי זהו כופר שהנהלת הקאמרי משלמת למחזאות המקורית, בה היא מזלזלת תוך טענה כי אין היא מביעה לרמה אמנותית נאותה. סופרים אלה טוענים גם כי באותה העת מציג הקאמרי ומתכונן להציג בעתיד מחזות שהביקורת הבינלאומית פסלה אותם לחלוטין. אנשי הקאמרי מצידם, דוחים טענה זו בהרסות. . . . **שנים במיזמוני** תוכניתו של תיאטרון סמבסיון, דבר אל הקרי, נפסלו בקול ישראל בגלל כנסם הפוליטי טי: מדינת-נדמה לי של נעמי שמר (בהריים כרו נחוש / ומצאו רק צדפים / באויר בנו רופא / בשדות ורעו כספים . . .) ואת תיבת מדינה מאת דידי ויוחנן זראי: גילינו פעם כי שרת החץ / שכבה בבית חולים חולה עם חום, / ואז הזמינו לה רופא חרוץ — / את מנהל משרד הבטחון. . . . **כשדנו החרוץ** של הבכור שימש נושא לשיבה מיוחדת של העדת הכספים, שהומינה אליה את טדי קולק כדי להסביר את הפרשה. אחרי שקולק חזר על הסברתו הצולעת כי "ידידיו של מר חיסגאל בארצות-הברית יכסו את הגרעין, אישרה החועדה העברת כספים נוספים לתקציב העשור, שרשמית עלה עתה על שני מיליון לירות בלבד. . . . **סיור בתורכיה** תערוך להקת המז'יקל של האוניברסיטה העברית בירושלים, שהומינה לשם מטעם התיאטרון אצ"ק האווה מאיסטנבול, בהמלצת משרד ה"חוק הישראלי. בלהקה 31 רקדנים, שמדייכים הוא יונתן כרמון. . . . **פזמונים נדיים** ומיוחדים במינם ישמיעו יוחנן וריקה זראי, בתוכניתם הבלעדית שתפתח בקרוב במרתף היזן של מועדון התיאטרון, לפני שהזוג הפופולארי יצא לסיור הנפעות גדול בא"י רופה. . . . **הופעתו הראשונה** של תיאטרון לילה, המוקם מחדש, תקיים ב"עוד שבועיים בראשון-לציון, במרכז התוכנית החדשה תעמוד הזמרת חנה אהרונ, כשעמה יחד יופיעו אמנים כמיכאל גור, צוק סביר ולהקת המתופפים גחלילית. . . . **זרם אמנים** זרים ימשך לזרם ליש"רל. אחרי זמר הקאליפסו המפורסם הארי מונטאן, כמו כל יתכן שגם זמרת האופרה המפורסמת, מחוללת השערוריות מאריה אלאס, תבוא לישראל בחודשים הקרובים. לא אמנם לקויימנה הבטחות, לא ישתפר מצב התיאטרונים והאמנים המקומיים. כי קרוב לחדאי שהשמות המפורסמים יוסיפו למשוך את הקהל הישראלי.

כידא את גליה בחפלים מצופים שוקולד . . . לסופר מעריב **רפאל בן שן**, שראיין אותו לרגל יובלו, גילה עגנון: "אני מיעץ לשמוע את הרצאות פרופסור **ברוך קורצווייל** על ספרי, הוא מבקר גדול. . . . משלחת של רבנים מארצות-הברית ביקרה השבוע אצל הרב הראשי **יצחק רחמים ניסים**. הרבנים קיפו לשמוע את חתידעתו של הרב בבקיות שונות, אולם הרב, שחשש כי יעמידו בפניו שאלות שלא יהיה לו נוח להשיב עליהן, נקט בטכסיס מיוחד. הוא הושיב את הרבנים ונשותיהם בחדרו, החל לשאול כל אחד מהם על פרטי האישיים. כשסיים עם הרבנים החל לשאול את הרב-גיות, וכשסיים את שאלותיו לא נותר עוד למשלחת זמן לשאלות. . . . המסיבה החברתית של המדינה נערכה השבוע בבית החולים בלינסון בפתח-תקה, שם הביא מנהל משרד הבטחון **שמעון פרס** את בנו **נחמיה** בביתו של אברהם אבינו. לאחר הטקס, בו שימש ראש הממשלה **דוד בן גוריון** כסגנו, העיר לו המוהל: "אתה רואה, אדון בן גוריון, עכשיו הוא יהודי". ביגוי לא יותר גם על הודמנות זו לויכות דתי, השיב למוהל: "הוא היה יהודי כבר מקודם, משעת ליתו ולפי ההלכה". השיב על כך המוהל: "הוא היה יהודי אבל יהודי עם ערלה". . . . לטקס ברית המילה של בנו, שנקרא על שם שלישו פרס ישר מהמטוס שהחזירו מצרפת. אגב, השבוע סיפרו בהלצה מדוע רכשה ישראל את מפציץ-הקרוב הצרפתי ווטור, שי לפרס היה חלק רב ברכישתו: פטר רצה להנציח את שמו — כי השם חטור פידר שו בצרפתית — פרס. . . . טקס הגיגי החמיק שגריר ישראל בברית-המועצות **יוסף אבידן**, ששהה בישראל בחופשה מתוך תקווה להיות נוכח בשמחת הולדת נכדו, בנה של בתו רמה. אולם יומיים לפני הברית נאלץ אבידן לחזור למסוכבת לרגל המצב, ואילו רעיתו, המספרת **ימימה צ'רנוביץ**, נשארה לחוג את השמחה.

ההומה על לא מאומה

סכסוך גלוי וקולני פרץ השבוע בין שחקן הקאמרי יוסף זריק לבין מבקרו האמנותי של הארץ הדר"ר חיים גמזון, בעת ששניהם היו נוכחים בטקס ברית

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה **דוד בן גוריון**: "יש בארץ מוסד אחד שלפניו אפשר לספר דברים מבלי שיתפרסמו — עורכי העיתונים."
- **העתונאי שבתאי ("סבי") סבת**, על הנערים המוכרים סיכות-מוכרת בשטח תערוכת-העשור: "אילו היו מוכרים נפט וגפרורים, היו אוספים הון גדול."
- **הסופר רב פדן**, אחרי שהתבקש לכתוב מאמר ליובלו של ש"י עגנון: "את האמת על עגנון אי-אפשר לכתוב, ושקר אינו רוצה לכתוב."
- **העתונאי עמנואל פרת**, אחרי שסגן ראש המועצה המקומית באילת ישעיהו ("ישע") שפי, התפטר: "מועצת אילת נשארה חסרת ישע."
- **חבר מועצת עיריית תל-אביב מטעם מפ"ם יוסף ימבור**: "פיקניק בישראל הוא תערוכת של חול, חרקים, עגבניות וענבים."
- **שחקן תיאטרון זוטא מאיר ינאי**: "יוסף מילוא הוא משה שרת של התיאטרון הקאמרי."
- **הילד יורם ענדא**, בן תשע וחצי, מירושלים, שאפניו נגנבו ונמצאו על-ידי המשטרה, במכתב תודה למשטרה: "לפני יומיים / נגנבו לי האפניים / כמים נשפכו מדעוטי / לשוא היו כל תפילות / האפניים נעלמו ואינם / לא יכולתי למצאם. / עם אבי הלכתי למשטרה / להודיע על האבידה / בדחוב הסתובבתי ללא מטרה / כשישיתי מלאה יגון וקורה / אולם מה רבה ההפתעה / המשטרה את האבידה מצאה."